

CHRUDIMSKÝ

ZPRAVODAJ

u příležitosti 63. Loutkářské Chrudimi | pondělí 30. června 2014 | číslo 1.

Dobrý Chrudim-den!

Srdečně vás vítám na 63. Loutkářské Chrudimi!

Tradice, s **tradicí**, v **tradi**ci, **tradiční**, **tradičně**, tradičnously? Snad s výjimkou posledního výrazu se se všemi slůvky budeme v průběhu tohoto festivalu setkávat mnohem častěji, než byste možná čekali, protože 63. ročník Loutkářské Chrudimi nám nabídne možnost seznámit se jak s tradičními, tak novými přístupy k loutkám. Nenechtejte si tedy ujít žádné soutěžení, inspirativní ani doplňkové představení a kdo najde čas, ať se určitě zastaví i na přednáškách v Muzeu loutkářských kultur a na komentované prohlídce.

Tradičně držíte v rukou první číslo zpravodaje, který bude **tradičně** vycházet každý den. **Tradičně** se budete setkávat se vším, na co jste zvyklí – s recenzemi představení, s reportážemi ze seminářů, s rozhovory, se supertajnými příspěvky od našich agentů atd. Ale připravili jsme si pro vás i něco netradičního (jež možná také najde svou **tradi**ci): Po každém představení z hlavního programu dostanete možnost sdělit nám, co vás na něm zaujalo či zklamalo nejenom ústně, ale nově i písemně na připravené lístečky.

Nejste on-line? Nemáte tedy onu pomyslnou facebookovou zeď, na níž byste mohli (a chtěli) přidávat vzkazy? Žádný problém! Jednu takovou zeď naleznete mezi okny redakce. Je vám zcela k dispozici! Máte-li chuť si na někoho nebo na něco řídně (ale třeba anonymně) zanařávat, našli jste místo. Chtěli byste někoho pozvat na výbornou zmrzlinu u Alfý? Napište mu vzkaz! Nikdy také není dost obrázků, srandiček, otázek atd. K tomu všemu je vám ve dne i v noci k dispozici naše redakční zeď!

Preferujete-li osobní kontakt, kdykoliv se zastavte u nás – poseďte na okně, rozbalte svačinku a povídejte. Dozvěděli jste se v kvízu šokující výsledek? Nedaří se vám hrát naše promyšlené hry? Nebo jste snad tak dobří a chcete se nám pochlubit se svými objevy? Jsme tu pro vás jako vaše maminky, psychologové i (staro)noví přátelé. Jsme **tradičně** připraveni vás vyslechnout, odměnit, odpovědět na vaše nejzákladnější dotazy (máme internet i důvtip) a rozpoznáme-li talent, vždy se pro vás ve zpravodaji najde místo. Proto neváhejte a navštěvujte nás!

Do redakce se **tradičně** vrací všichni ti, jež znáte (a milujete): Jana Soprová, Magda Zicháčková, Tomáš Jereš, Jacques Joseph, Petra Líbová, Ivo Mičkal... a letos to ošěfuji já, Petra Hlubučková. Mějte nás rádi, dejte nám čas se rozkoukat a jakékoliv podněty a nápady si neschovávejte do šuplíků ani kapes, ale podělte se o ně se svými redaktory.

Tradičně krásné chrudimění přeje

Petra Hlubučková (šéfredaktorka)

Děláme, co můžeme

Jak jsem přepadla nepřipraveného tatička Masaryka alias Mlynáře Drtinu

Byly tři odpoledne nedělního zamračeného dne a před Divadlem Karla Pippicha stála postava odpovídající Michalovi Drtinovi, ovšem něco se nezdálo být v pořádku. Po chvíli pozorování mi bylo vše jasné: neměl na hlavě svou oblíbenou a léty prověřenou bílou čepici! Hned jak zmerčil, že je pozorován, pověřil svou asistentku Zuzanu, aby mu pro ni bleskově zaběhla do auta. Teprve v momentě, kdy si ji nasadil, mohl začít náš rozhovor.

Jak vzniká seznam seminářů, které potenciálním účastníkům nabízíte? Musíte jednotlivé lektory oslovovat, nebo se vám sami nabízí?

S odbornou radou, která funguje při NIPOSu, se scházíme třikrát ročně a více méně si je sami vytipujeme. Povídky o tom, co loutkovému amatérskému divadlu chybí a jakým

STAŇ SE NAŠÍM AGENTEM!
odměna zaručena | informace v redakci

směrem by se mohl ubírat další ročník Loutkářské Chrudimi. Během našich setkání se rovnou bavíme o potenciálních lektorech. Chceme najít lidi, kteří by ukázali, že loutkové divadlo je způsob myšlení. A ne jenom kukátko a realistické scéna, což je obecná představa většiny lidí. Že i skrze loutku může člověk sdělit základní myšlenku, která má smysl nejenom pro děti, ale i pro dospělého diváka. Vyjadřování se ke světu skrz předmět. Což se možná tuší, ale ještě stále to není pravidlem. Zkrátka, snažíme se najít lektory, kteří umí seminaristy nadchnout pro loutkové divadlo.

V přehledu seminářů mě zaujala novinka, seminář X. Kolik lidí se na něj přihlásilo?

To mě velmi překvapilo! Máme 15 seminaristů. A já to naprosto chápu. Je to seminář přesně podle mého gusta. Když jedu na přehlídku, tak tam jedu kvůli inscenacím a chci poslouchat to, co si o nich lidé myslí. Seminář X je pro ty, kteří chtějí vidět představení, ale chtějí mít zároveň volnější program. Mimo návštěvy představení jsme k semináři X přidali vzdělávací přednášky v Muzeu loutkářských kultur, aby se účastníci o loutkovém divadle dozvěděli něco víc.

V letošním roce se festival vrací v některých ohledech k tzv. tradičnímu loutkářství. Proč zrovna tradiční loutkářství? Co si pod tímto pojmem ty sám představuješ? Je něco/někdo, kdo se ti s tímto pojmem automaticky pojí?

Když se řekne **tradiční**, tak se každému vybaví divadlo z padesátých let: kukátko, marionety, dělená interpretace vodiči/mluviči, nebo alespoň mám takový pocit. **Tradiční** loutkáři jsou pro mě kočovníci s károu, kteří chodili po dědinách českých a slovenských, aby napomohli rozkvětu českého jazyka a utužovali národní hrdost. Byli to velcí odborníci, kteří to uměli nejenom s marionetami, ale zároveň byli i velcí baviči. Lidi na ně chodili, protože je to bavilo, protože je dokázali zaujmout. Pro mě je pojem **tradiční** divadlo v dnešním divadle spojen s lidmi, kteří umí přehrát příběh a zároveň umí diváka zaujmout. Je to osobnost na jevišti, jako je třeba Jirka Jelínek nebo svým způsobem i Tomáš Běhal. Sice už nenesou myšlenku národního buditelství, ale zato náhled na estetiku, náhled na okolí. Ukazují, jak vnímat krásno kolem. Jsou to lidé, kteří rozvíjejí loutkářské tradice. Jestli je to přes marionetu, pívání, hlas jako loutku, nebo přes světlo jako loutku, je mi jedno – musí mě to zkrátka bavit.

Samozřejmě si nešlo nevšimnout, že na poslední chvíli vypadli z programu Bratři Formani se svým Obludárium. Můžeš nám, prosím, prozradit, proč k tomu došlo? Přece jenom to musí být obrovské zklamání nejen pro účastníky festivalu, ale i pro vás, jeho pořadatele...

Obludárium nebude, a mě opravdu hrozně moc mrzí, že to tak dopadlo. Už s tím bohužel nic neudělám. Stalo se – a upřímně řečeno moc se k tomu nechci vyjadřovat. Není to příjemná situace pro nikoho z nás. Všem seminaristům jsem napsal omluvnou zprávu a ujistil je, že peníze, které jsme vybrali na vstupném, samozřejmě vrátíme. Tomu, kdo je poslal na účet, přes účet, a tomu, kdo je poslal poštou, hotově tak na LCH.

Nicméně i bez Obludária je program nabitý až k prasknutí. Kolik inscenací nás v příštích dnech vlastně čeká? Jsou na programu některé, na něž bys rád zvlášť upozornil?

Program je i letos skutečně velmi pestrý. Snažili jsme se doplnit hlavní program, který je dán v rámci postupové soutěže, kterou Chrudim je, a která se řídí danými propozicemi. Letos bude zase o dvě inscenace víc. Z krajských kol jich k nám postoupilo celkem 19, a to vybírali asi ze 110 inscenací. Myslím, že si v programu najdou své jak zastánci klasického loutkového divadla, tak ti, kteří mají rádi loutkové divadlo jako vyjadřování se skrze předmět. Mám několik titulů v hlavním programu, které hrozně rád uvidím, protože myslím, že mají co říct. Ale o tom ať si udělá obrázek každý z účastníků sám.

Kdo má na starost sestavování programu? Přece jenom to musí být nesmírně koncepčně komplikovaná práce sestavit harmonogram tak, aby se představení nekryla, aby obě skupiny měly šanci vidět všechno z programu...

V tuhle chvíli sestavuji harmonogram sám. Programová rada vybere ze všech doporučených inscenací, které zařadíme do programu. Snažím se, aby byly všechny inscenace rovnoměrně zasazené do programu a aby zároveň odpovídaly dramaturgickému nápadu. Ale sestavování jde těžce, když víš, že někdo může hrát jenom v úterý, někdo zas ve středu, ti musí hrát ve velkém sálu, ti jen v malém... K tomu se letos sešlo skutečně velké množství seminaristů. Máme 14 seminářů a kapacity sálů jsou omezené: nejmenší sál má 110 míst, takže když máme skoro 180 lidí, všichni seminaristé plus personál, tak jsou 2 představení plná, a teď když si k tomu představíš ještě tu spoustu dalších lidí, kteří by se chtěli přijít taky podívat...

Na co/koho/jaké místo apod. se letos nejvíce těšíš?

To je hodně záludná otázka. Těším se na představení, která se povedou (což bude, doufám, ve všech 19 případech). A i když se to možná moc nehodí zmiňovat, tak se těším na hospodu. Těším se na to, až den skončí a všichni se sejdem ve Hvězdě, kde ten celodenní zážitek pořádně pospolu probereme.

Bez čeho si LCH nedokážeš představit?

Bez kamarádů, kteří jsou pro mě jako náboj. Přijedu sem po roce utrpení, kdy mě mele všechen ten čas, kdy pořád něco musím. Na Loutkářskou Chrudim se jezdím nabíjet. A to, ať jsem v jakémkoliv postavení: člen semináře, divák nebo v téhle chvíli ten s čepicí, který má nějakou odpovědnost. Nabíjí mě kamarádství, které tady funguje.

Chtěl bys něco vzkázat účastníkům festivalu?

Určitě: buďte tolerantní! Je nás hrozně moc, jak na ubytovnách, v tělocvičnách, tak na představeních. Někdy se budeme prát o židle, ale jinak to vyřešit opravdu nešlo, proto dodržujte časy představení vaší skupiny. Když něco nebude 100% fungovat, tak to není proto, že chceme někoho naštvat. Děláme, co můžeme. Všechny problémy hodte za hlavu a pořádně si to užijte, protože už se to nemusí nikdy opakovat.

MaZda

KDEKAMGDYJAK A TAK

V CHRUDIMI redakční tipy, kterak si užít festivalové atmosféry

Místa k večernímu veselení se

☞ Jakkoli by rádo, nemůže Muzeum loutkářských kultur otevřít žádnou festivalovou hospůdku či kavárnu, tedy žádná Kačenka na hradbách nebude letos otevřena k radovánkám

☞ Obvyklým místem k večerním schůzkám a veselícím tak pravděpodobně bude Modrá hvězda, slavný to podnik naproti internátu zemědělků

☞ Další (na chrudimské poměry) relativně pozdě zavírající alternativou by mohla být i Restaurace Na Bídě (od zdravky se dejte přes kruháč pořád rovně)

Kam na jídlo

☞ Zdravá a levná obědová menu možno si pořídit v Kruhu zdraví naproti zdravce; též v Mém zdravém životě ve Filištínské ulici (tj. ta, která stoupá zleva k náměstí)

☞ Oblíbeným dostavením na obědy je též restaurace Alfa cestou od zdravky či Muzea k divadlu

☞ Na obědové menu je též možné se zastavit v Restauraci Na Bídě naproti muzeu, připravte se ale na možné delší čekání

☞ Na obědy i večere je možné zajít též do Modré hvězdy, potažmo do řady restaurací nacházejících se na náměstí a v ulicích k němu stoupajících (návštěvníci LCH již budou znát Restauraci Na hradbách, Pizzerii Pod náměstím, Balustrádu, dále např. vietnamskou restauraci U Petra...)

☞ Samozřejmě je též s obědy i večery k dispozici festivalový stan za divadlem

Kavárničky

☞ ku odpolední relaxaci a posedávání je možné využít dobře známou čajovnu Luna naproti muzeu

☞ Dále např. kavárnu U čerta (v široké ulici stoupající k náměstí) či kousek za Muzeem loutkářských kultur Café Melvin nebo Machovu cukrárnu

Ty internety

☞ Café Melvin, Na Bídě, Alfa a Balustráda mají k dispozici wi-fi síť.

☞ K internetu je též možné se dostat v Informačním centru a v knihovně ve Filištínské ulici

☞ konečně, cca 90% náměstí by mělo být pokryto městskou wi-fi sítí

Takové jsou naše tipy/orientační informace... Máte jiná místa, o kterých chcete dát ostatním vědět? Přijďte nám

o nich říct do redakce!

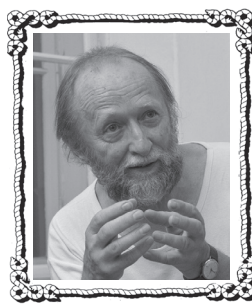

VENDULA BURGER

B • *Identita – totožnost*

TOMÁŠ VOLKMER, HANA VOLKMEROVÁ

C • *Loutka jako nástroj vzdělávání*

LUDĚK RICHTER

O • *Dramaturgicko-režijní*

MICHAELA HOMOLOVÁ,
FILIP HOMOLA

F • *PIC-NIC aneb Animace loutky
v závislosti na prostoru a počasí*

HANA VOŘÍŠKOVÁ

H • *Výtvarné divadlo – HLÍNA*

VLADIMÍR SOSNA

E • *Loutka – dřevo –
– řezbařina*

ŠÁRKA CHVALOVÁ, PETRA
HYNČÍKOVÁ

S • *Stvoření světa v kostce aneb
Seminář pro náctilet*

ZDENKA SELINGEROVÁ,
TOMÁŠ MACHEK

R • *Hrrr na ně. Hrr -aj si na ně aneb
Objevitelská dílna pro rodiče s dětmi*

1) *Na co/koho/jaké místo se
letos na Loutkářské Chrudimi
nejvíce těšíte?*

2) *Letošní festival bude v některých
ohledech věnován tradičnímu
loutkovému divadlu. Co si pod tím
pojmem představíte?*

Lektoři seminářů

VLADIMÍR VESELÝ

D • *Hezkou loutku může udělat
každý*

TOMÁŠ BĚHAL

T • *Živá hmota aneb Jak
přivést předměty k životu*

JARMILA PARČIOVÁ

N • *Bubnovačka není žádná hračka
aneb Každá píseň má svůj rytmus*

JIŘÍ KIZMAN

M • *Multimédia
ve světě loutek*

MIRKA VYDROVÁ

G • *Groteskní lout-
kový hrdina*

HANKA VOŘÍŠKOVÁ

1) Těším se, že na týden opustím svůj domov, svoje stereoty-
py, vyvětrám tělo i mysl, oživím staré vztahy a navážu nové,
zajdu s Karlem Š. na čaj (nebo možná na pivo), potěším se
novými divadelními kousky a dostanu hlad na nějaké svoje
další tvoření.

Těším se na hlínu a na svoje seminariсты.

Těším se, že se napiju živé vody.

2) Nedělní odpoledne, hašlerky, marionety, skrytí vodiči,
kašpárek, drak vylézající z jeskyně a chrlící dým, komorní
hlediště, rodinné divadlo, hodně přestávek s hudbou a se
zataženou oponou.

LUDEK RICHTER

1) Tak tedy stručně: na první setkání na schodech či ve foyer DKP, na to příšerné vedro, co snad zase bude, a jak se při něm budeme brouzdat v náhonu, na to, jak se budeme při kávě nořit do textů, které si seminaristé našli, na to, jak se budeme krčit v MEDu, chladit v Malém a rozvalovat ve Velkém sále, na to, jak mě něco nadchne a něco otráví, takže na úžasná představení, na ani dobrá ani špatná představení a na příšerná představení a na to, že ta poslední třeba letos ani vůbec nebudou, na to, co kdo řekne zajímavého na diskusi, na to, že třeba letos nebudu muset nic psát (což se mi asi nepovede, ale aspoň těšit se můžu, ne?), na to, co napíší jiní, na to, že se mi třeba podaří znovu se podívat na nádherné loutky Vítka-Říčařových v Muzeu loutkářských kultur, na tlačenici, hovory, ryk, případně i zpěv v Modré hvězdě, na druhá a další setkání tam všude – jo a hlavně na lidi... Stačí?

2) Kolik stránek mám na odpověď? – Aha, stručně... **Tradiční** divadlo většinou hraje hotové hry, založené na slově, víceméně realisticky a iluzivně v chronologické a příčinné návaznosti zobrazující život (třeba i fantastický) tak, aby si divák myslel, že vidí skutečnost samu jak vypadá, takže herci se při tom tváří, jako kdyby byly postavami. **Tradice** je vždycky něco, co se zavedlo, ustálilo, zachovává a udržuje – nejspíš proto, že to má nějakou kvalitu, něco do sebe a pro lidi to něco znamená. Někdy je tomu 300 let, někdy 100 a někdy dvacet. Takže krom pradávné tradice totemů (s nimiž se ale moc nehrálo) máme v loutkářství nejstarší **tradici** maňásků, **tradici** marionet, začínající někdy začátkem 17. století, **tradici** javajek z 50.-60. let a už taky třeba **tradici** plyšáků, gumáků a umělohmotáků. Dost často se tradičním loutkářstvím myslí skanzen, případně to pravé, správné a jediné loutkové divadlo, které děláme my – a komu se nelíbí, ten neví, co je loutkové divadlo. Já si pod **tradičním** loutkářstvím představuji divadlo z **tradice** vycházející, užívající jeho prostředků, leč duchem současné. Mezi amatéry třeba plzeňské Divadlo V Boudě – když se zadaří.

ZDEŇKA SELINGEROVÁ

1) Na potůček před „Pippicháčem“. Doufám, že bude hezky a naše děti si užijí budování přehrad a praní šátků jako loni.

2) **Tradiční** loutkářství? Pro mě Céčko, Hanka Voříšková nebo Čmukaři, jakkoli byli, nebo jsou, spíše alternativní.

VLADIMÍR SOSNA

1) Jako člověk jedoucí na LCH poprvé se snažím nemít žádná očekávání...přesto se těším na lidi a atmosféru.

2) Slovo „**tradice**“ nemám moc v oblibě – je podobné jako zvyk. Rád bych však v loutkovém divadle vídal loutky... snad je to **tradice**.

VENDULA BURGER

1) Nevím přesně, co letos festival připravuje, ale protože jsem ho minulý rok navštívila poprvé, jako doprovod Simona T. Ranna, tak se na letošní program těším a nechávám si ho jako překvapení.

2) O **tradici** loutkářství nevím příliš. Dostala jsem se k loutkářství ve Francii, protože jsem vystudovala pohybovou školu Jacqua Lecoqa. Pracovala jsem 3 roky s Philipem Gentym a teprve v jeho světě jsem si uvědomila, jak může být loutkové divadlo zajímavé. Protože jsem žila ve Francii 12 let, tak až během turné s Gentym jsem poprvé viděla divadlo bratří Formanů, potkali jsme se v Portugalsku. Myslím si, že v každé zemi se ta **tradice** vyvíjela trochu jinak. V Evropě asi nejvíce maňáskové divadlo s kašpárkem, **tradice** jarmarku. U nás je pak velká **tradice** loutek na nitích. V Japonsku zase mají loutky Bunraku, velké loutky, kterou vedou minimálně tři vodiči. Mně se líbí, když se loutkové divadlo hraje i pro dospělé, ale jakou má přesně loutkové divadlo **tradici**, nevím. Víím ale, kde je v současné době velmi dobrá škola a celosvětový festival loutek – rozjeďte se v září do Charleville-Mézières!

MICHAELA HOMOLOVÁ

1) Nejvíce se těšíme na holky. LCH si nedokážeme představit bez Ludka Richtera.

2) Svislá osa-vodič-vahadlo-drát-hlava-tělo-nitě. Jan Jiří Brát.

MIRKA VYDROVÁ

1) Těším se, jaká představení zase uvidím. Na inspiraci z nich a opětovné „nasátí radosti“, s jakou se v amatérském divadle tvoří. Bez dobré pracovní atmosféry, spousty těch nadšených lidí a bez kamarádů to nejde.

2) **Tradiční** loutkářství je pro mne určitá historie dobrého loutkového divadla, kde je především loutka nositelem sdělení významu, a jako taková je nenahraditelná. Je pro mne spojeno s „fištrónem“ a řemeslnou dovedností jeho tvůrců i interpretů. Na druhou otázku je těžko odpovědět – Bunraku, Hradecký Drak, Louny, Sokolská divadla... prostě trochu zmatek.

JARMILA PARČIOVÁ

1) Společné večery strávené v Modré hvězdě. Dříve v Kačence...

2) Představím si pod tím divadlo Bouda.

TOMÁŠ MACHEK

1) Nejvíce se těším na Chrudim (ve které jsem strávil čtyři roky svého studentského života). Setkávat se s loutkovým divadlem a přáteli loutkáři i neloutkáři v takové intenzitě, v tak krásném prostředí je vždy výjimečný zážitek, který je ale nesmírně návykový!

2) **Tradiční** české loutkářství žije díky dalším a dalším generacím loutkářů navazujících na ty předchozí. **Tradiční** český loutkář je pro mne komediant – kutil, který tradice ctí a respektuje a díky tomu je může dále překračovat a rozvíjet v zájmu svých diváků. Bohužel se v naší společnosti pohybuje mnoho paloutkářů, kteří (v lepším případě) ustrnuli ve formách, které jsou již století nebo desítky let vyprázdněné nebo (v horším případě) o nich nemají ani ponětí. Loutkové divadlo je stále divadlem, tedy v současnosti pro současného diváka. Musí s ním dokázat komunikovat, a to o tématech, která jsou pro něj důležitá a prostředky, které ho zaujmou. Aby v divadle **tradice** zůstala živou, musí se stále vyvíjet, ne konzervovat.

ŠÁRKA CHVALOVÁ

1) Nejvíce se těším na neopakovatelnou a výjimečnou atmosféru setkávání starých známých a nových představení. Na to, že se po roce zase poznáme a třeba potkáme i někoho nového. Chrudim si nedovedu představit bez ledové kávy v kavárně v podloubí. Třeba budou i jahody!

2) **Tradiční** loutkářství je pro mě kumšt hrát s loutkou. Třeba zasazenou do nového prostředí a nových technologií, ale s loutkou. Symbolem pro tento fenomén je pro mě letošní premiéra Divadla Alfa z Plzně – Otesánek v režii Tomáše Dvořáka. Rodinné představení, na které vždycky půjdu ráda znovu a pobavím se. Nejen kumštem hrát s loutkami.

VLADIMÍR VESELÝ

1) Těším se na lidi. Některé uvidím opět po roce. A samozřejmě na hodně velkou porci loutkového divadla.

2) Pod tímto pojmem si představuji divadlo, ve kterém hrají loutky.

HANA VOLKMEROVÁ

1) Vždycky se těším na začátek Loutkářské Chrudimi, protože začátkem LCH mi vlastně začíná léto a prázdniny. Mám ráda, když na LCH svítí sluníčko a je teplo a je možné si brouzdat nohy v potůčku u divadla. Také se těším na všechny známé a kamarády a na káfička s nimi a v neposlední řadě se těším samozřejmě na představení. Nemůžu říci na jaké konkrétní, jelikož program ještě nemám nastudovaný a ráda se nechávám překvapit. A také se těším na seminaristy, nové tváře, se kterými se na LCH seznámím.

2) S **tradičním** loutkářstvím si spojuji především marionetové divadlo a vlastně ty inscenace, ve kterých má loutka hlavní slovo. Já osobně se nebráním ani experimentům a hledání nových forem a tvarů a témat a postupů... Nedělím si pro sebe inscenace na **tradiční** a netradiční, vždy by to přinášelo problém, co si pod tím představit. Podle mě jde spíše o kvalitu a jestli mě zhlédnuté představení oslovilo, nebo ne.

POROTA

1) Na co/koho/jaké místo se letos na Loutkářské Chrudimi nejvíce těšíte?

2) Letošní festival bude v některých ohledech věnován tradičnímu loutkovému divadlu. Co si pod tím pojmem představíte?

ZUZANA VOJTÍŠKOVÁ

1) Na setkání s lidmi a na festivalovou atmosféru. Na pouštění lodiček na potoce za divadlem. A LCH si nedokážu představit bez redakce Zpravodaje.

2) I když se slovy „tradiční loutkářství“ často spojují výkony sokolských divadel založené na iluzivním vedení loutek a rozdělené interpretaci, já si tradiční divadlo spojuji s kočovnými loutkáři. Tradičním loutkářem současnosti je pro mne Víťa Marčík.

MARTINA HARTMANNOVÁ

1) Nedokážu říct nic konkrétního, protože беру LCH jako „all inclusive“.

2) Určitě „Bouda“, která hraje tradičními loutkami, častokrát iluzivně. Ale může to být klidně i pan Hájek, který už potřetí – tradičně – přiveze svůj meotar.

LUDEK RICHTER odpovídal na předchozí dvoustraně

TOMÁŠ JARKOVSKÝ

1) Těším se povšechně. A kafe na kolečkách zaparkované na obvyklém místě je nenápadný, nicméně moc důležitý axiom.

2) Fauste, Fauste...

KAMIL BĚLOHLÁVEK

1) Na potůček vedle divadla K. Pippicha

2) Nicota. Pan Písek a pan Sluněčko

Začalo to bokovkou

O Športnících s Jakubem Vašíčkem a Tomášem Jarkovským

Tvůrčí dvojice Vašíček-Jarovský má už za sebou pěknou řádku inscenací, v nejrůznějších divadlech. Měla jsem tak nějak dojem, že se určitě znají od dětství. Ale seznámili se až při přijímání zkoušek na DAMU. A jak to bylo dál?

Je pravda, že Športníci vznikli víceméně náhodou?

Vašíček: Je to asi tak, že osud si to nějak vybral... Znali jsme se ze školy. My dva jsme byli z posledního ročníku KALD, který měl ještě svoje herce, režiséry a dramaturgy, po nás to zrušili. A v ročníku, který to odnesl, byla Elenka, Adam a Johanka, a my jsme je tak trochu dostali na starost a skamarádili jsme se. Pak odešla Elenka do divadla v Mariboru, a asi nás zdejší paní ředitelce doporučila, takže jsme dostali pozvání, abychom tam udělali představení. A zároveň tam Adam Kubišta s Elenkou Volpi byli na stáži.

Jarkovský: Tak jsme si řekli, že by bylo škoda neudělat ještě něco dalšího, když už tam budeme, abychom se nenudili.

A tak vznikl nápad, že bychom mohli udělat něco na téma Bullerbynu. Po večerech jsem to nazkoušeli – byla to vlastně taková bokovka.

Většinou to tak bývá, že z bokovek neočekávaně vznikne kulturní záležitost. Takže *Back to Bullerbyn* mělo naprosto jednoznačný nadšený ohlas (i u kritiky), ale další dvě věci už byly přijímány s určitými výhradami. Jak vy berete kritiku, přijímáte ji nebo ji ignorujete?

Vašíček: Jsme v pohodě.

Jarkovský: Myslím, že si na přijetí našich inscenací nemůžeme stěžovat. A vůbec nevádí, že ty věci jsou přijímány rozporuplně, myslím, že je to proto, že jsou složitější než Bullerbyn. Ale my jsme nechtěli dělat něco pořád dokola, jen proto, že to má úspěch. Takže ty kritiky mě i baví, samozřejmě záleží na tom, kdo to píše. Já ani výtky neberu nějak úkorně. Někteří kritici mě zajímají, jiní ne. S někým se shodnu, a jindy je pro mě zajímavé, že v tom objeví nějaké nápady. Beru ty naše věci tak, že cesta je pro nás důležitější než výsledek.

Pro mě je obtížné ty scénické tvary, které vytváříte, žánrově pojmenovat. Ze všeho nejvíc je to takový patchwork všeho možného. Jak inscenace vznikají, mají předem daný text, nebo je to brainstorming, kde to vzniká jen tak ze společných setkání?

Vašíček: Vzniká to jen tak...Sejdeme se, o něčem se bavíme, a z toho se to postupně vyloupne. Každá věc vzniká jinak, u Bullerbynu už ani nevím, jak to bylo, u Gagarina jsme hodně vycházeli z textu. Kolikrát vycházíme z toho, jestli máme loutky, se kterými budeme zkoušet, nebo si je musíme vyrobit. Ale určitě je to záležitost všech.

Jarkovský: Hodně záleží na tom, v jaké jsme právě situaci, jestli máme čas a chuť udělat něco navíc. Jestli nás zrovna něco zaujme, jestli máme potřebu nějak vyvážit to, co jsme dělali v sezóně, najít nějaké silnější téma. Nebo naopak si potřebujeme orazit, a řekneme si, že uděláme nějakou skopičinu. *Simply Clever* je přímo ukázkový případ, že jsme se chtěli jenom pobavit. A najednou jsme tam našli nějaké téma, které pro mě bylo objev. Takže nemám potřebu hodnotit, jestli se to povedlo, nebo nepovedlo. V podstatě to bylo tak, že jsme to chtěli udržet v takové šarádě, dokonce jsme si přáli, aby to místy bylo nehorázný, a zároveň nás bavil ten podpříběh, který se tam narodil. Ale když jste se ptala na žánr, tak my to vlastně v každého kousku uvádíme – Bullerbyn je loutková soap-opera, Gagarin je evangelium neboli legenda svatého Jurije a *Simply Clever* je road movie.

Lidi se při představeních hodně baví, jsou tam skvělé hlášky. Ale vlastně jsem si uvědomila, že jsou vesměs dost nostalgické. Vyplývá to z nějakého vašeho životního pocitu?

Vašíček: My jsme zrovna včera hráli sedm let starou inscenaci *Fucking Generation*, a mně to přišlo, že jsme se oklikou vrátili k tehdejšímu tématu – k nějaké nostalgii, touze po něčem. Já to mám zrovna teď spojené s tím, že se nám teď hodně mění život, jdeme do nové sezóny do slavného divadla DRAK... Takže mám takové ohlížecí období.

Bilancujete?

Vašíček: Ale jen chvilíčku.

Jdete do DRAKu do angažmá. Jaký bude osud Športníků?

Jarkovský: Věci se mění, a pro mě je zásadní, aby to se Športniki zůstalo tak, jak to je. Aby to nebyla továrna. My si vlastně zakládáme na tom, že fungujeme profesionálně, hrajeme za peníze, není to laciné představení, provozné se neomezujeme, i za cenu toho, že nebudeme tolik hrát.

Vašíček: Na druhou stranu to vlastně nechceme úplně rozjet, protože to, jak se setkáváme jednou za čas, je pro nás vzácné. A o to bychom v případě pravidelného provozu přišli.

Váš soubor zůstává v podstatě od počátku stejný, až na...

Jarkovský: Dominika Linku, kterého jsme přibrali do *Simply Clever*. Hraje s námi v naší kapele Jahodové děti, skamarádili jsme se, a když jsme potřebovali rozšířit sestavu, tak jsme ho přizvali. Strašně se to osvědčilo.

...takže nechcete soubor více rozšiřovat?

Jarkovský: Nebráníme se tomu, život může leccos přinést, ale rozhodně nic neplánujeme.

Vzhledem k tomu, že se chystáte do DRAKu, snad bych se ani neměla ptát, jestli něco se Špornikama připravujete...

Jarkovský: Ale jo, teď o prázdninách.

Vašíček: Připravujeme novou věc, která bude mít premiéru v srpnu na festivalu Johanky Vaňousové Ejhle loutka v Žamberku.

Jarkovský: A pražskou premiéru pak budeme mít na Vyšehradě.

Vašíček: Na Vyšehrátkách, ale co to bude neprozradíme...

Můžete prozradit aspoň žánr?

Jarkovský: Cestopis.

Tak se budeme těšit.

jas

Tak jsme byli přivítáni

S jen lehkým zpožděním (pro veškeré umělce **tradič-**
ním) se Malá scéna DKP zaplnila seminaristy i dalšími účastníky (zatím ještě nezahájené) Loutkářské Chrudimi. Staří známí se potkávali, atmosféra uvolněná, hlediště klokotalo v družném hovoru a pan Rýdl byl již po šedesáté třetí na svém obvyklém místě. V zápětí se ujmá slova velký šéf Michal Drtina a všechny informuje – nováčky o tom, co se nezměnilo, štamgasty o tom, co bude letos jinak. Zde krátký výcuc:

☞ kdokoli chce, se může Michala na cokoli ptát, on možná i odpoví

☞ seminaristé jsou **tradičně** rozděleni na červený a modrý tým (na závěr můžeme uspořádat bitvu, žlutí budou rozhodčí)

☞ na inspirativní program mají seminaristé volný přístup, na doplňkový (a na Kouzelnou flétnu z inspirativního) je třeba si lístky přikoupit

☞ doplňkový program je možné stíhat, pokud někdo nechce snídat, obědvat či večeřet

☞ semináře probíhají ve zdrávce, výjimkami jsou semináře B a E v Muzeu a seminář R v hale před Malou scénou (ale ty už jste touto dobou snad našli)

☞ diskuse probíhají na Malé scéně (některé hlasy se ozvaly proti, možná se to tedy ještě změní)

☞ z důvodů nabitého programu začnou v úterý a ve čtvrtek semináře již v 8 hodin! (tato informace se setkala s vlnou nezměrného nadšení, proto se pokusíme preventivně domluvit, aby vždy den předtím zavírala Modrá Hvězda ve 21h...)

☞ snídaně, obědy i večere se vydávají ve stanu za divadlem, jakož i v restauraci v Muzeu, snažte se pokud možno rozmístit do těchto lokalit rovnoměrně, ať se netvoří zbytečné fronty

☞ hraje se na Malé scéně, na Velké scéně, Spolkovém domě a v MEDu (v Muzeu); mapka i s GPS souřadnicemi (pro technicky nadané) je ve foyeru DKP

☞ pro zájemce proběhne dnes od 16h30 na Velké scéně DKP masterclass s izraelským souborem Puppet Cinema – jedinečná příležitost!

☞ před sálem jsou tabule, kde budou aktualizované denní informace (stejně jako zde, v Chrudimském Zpravodaji)

☞ před redakcí je Zeď nářků, kde si můžete naříkat (ale i juchat)

☞ zejména pro ty, kteří jsou ubytováni v tělocvičně, je k dispozici sociální zařízení i v přízemí divadla u redakce (boční vchod ze strany od řeky)

☞ na představení nechoďte pozdě, ani s jídlem či pitím, pokud možno na nich netelefonujte a pokud si neumíte vypnout přisvěcování na foťáku, tak ani nefoťte!

☞ lektorům se tleská až nakonec

☞ kdo chce, může zástupcům Chrudimské besedy, když je potká, předvést obludu

☞ (ze všeho především) buďme na sebe tolerantní a užíjme si to!

pab

LOUTKOCACHING

Milí loutko-cacheři (nebo loutko-kačeři), pro velký zájem v loňském roce jsme opět schovali po Chrudimi několik kešek.

Celofestivalovka

V každém čísle zpravodaje zveřejníme jednu nápovědu. Postupně si je střádejte, kombinujte, lámejte si hlavy. Pokud budete důvtipní, již po několika dnech vás naše indicie zavedou na místo, kde bude schovaná krabička (keška) se vzkazem, ten si přečtete, podepíšete se, krabičku opět ukryjete a vzkaz oznámíte v redakci, kde pro vás bude přichystaná odměna. Buďte opatrní, při hledání vás nesmí nikdo vidět!

První nápověda je „...chránily město...“

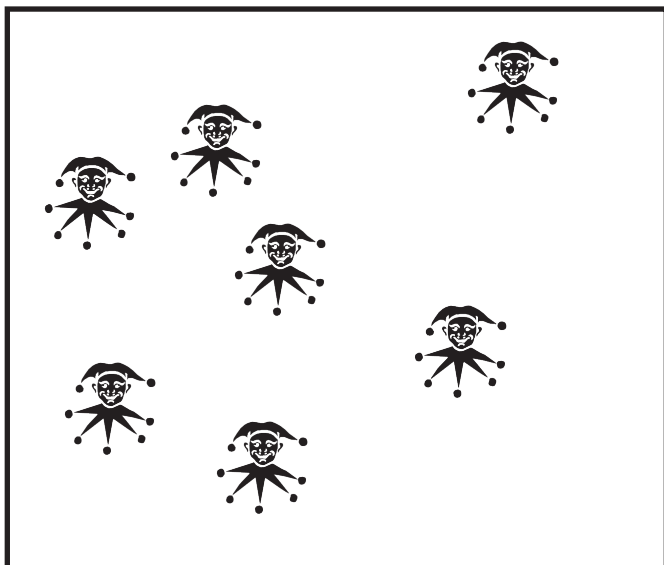
Jednodenní keška

U jejího lovení platí stejná pravidla jako u celofestivalovky, ale každý den pro vás přichystáme další.

Nápověda: „...kdyby malý Karlík hořel...“

SOUTĚŽTE S NÁMI!

Na jevišti vidíte několik kašpárků. Dokážete pomoci tři rovných čar rozdělit kašpárky tak, aby byl každý v samostatné ohrádce?

Přijďte se do redakce pochlubit, jak jste byli úspěšní!

PROGRAM

Divadlo Karla Pippicha | 20 h.

Puppet Cinema, Izrael

Planeta Egg! (55', 5 let) | *inspirativní program*
Milostný příběh z daleké planety Vajíčko.

Divadlo Karla Pippicha | 16.30 h.

seminář Puppet Cinema, Izrael

Malá scéna DKP | 11, 14 (A) a 17.30 (B) h.

Divadlo v Boudě, Plzeň

Malá čarodějnice (50', 6 let) | *doplňkový program*

I malí a nezkušení mohou měnit svět k lepšímu.

MED | 10, 14 (B) a 15 (A) h.

Mikrle, ZUŠ F. A. Šporka, Jaroměř

Kráska v dřevě spící I. (25', 5 let) | *hlavní program*

Kráska se píchne o vřeteno a usíná na sto let.

MED | 16 (B) a 17.30 (A) h.

Mikrle, ZUŠ F. A. Šporka, Jaroměř

Kráska v dřevě spící II. (25', 15 let) | *hlavní program*

Po sto letech se publikum dozví, že konec není konec.

Spolkový dům | 10, 13 (A) a 15 (B) h.

LD Spojáček, Liberec

Oklamáný ženich aneb Poustevníkova lest

(30', 6 let) | *hlavní program*

Parodie na staré rytířny lidových loutkářů a na tak zvanou šmíru.

Kolem náhonu k DKP | 17-19 h.

Zahájení Loutkářské Chrudimi | *doplňkový program*

Průvod kolem náhonu k divadlu Karla Pippicha.

Muzeum Loutkářských kultur | od 11 h.

František Vítka a Věra Říčařová: Jeden život | *doplňkový program*

Přednáška Simony Chalupové o tvorbě dvou významných legend českého loutkářství, Františka Vítka (*1929) a Věry Říčařové (*1936).

Zpravodaj 63. Loutkářské Chrudimi

Vydává a tiskne: Chrudimská beseda

Redakce: Petra Hlubučková (pH), Magda Zicháčková (MaZda), Jana Soprová (jas), Tomáš Jereš (TojToj), Jacques Joseph (pab)

Foto: Ivo Mičkal a redakce | **Grafická úprava:** Petra Líbová

Kontakt: t. 739 080 529, mail: mozkomolek@seznam.cz

Neprošlo jazykovou úpravou!